

Vrijdag de 13^e

‘De medley’

Presentatie van de verhalen opgenomen in het boek.

‘Wat deed jij in de slaapkamer van prins Charles? Wie ben jij wel niet?’

Die vraag kreeg ik laatst. Wie ik wel of niet ben?

Kijk, hier links, dat ben ik, heerlijk relaxed in de tuin met een glas wijn. Ik ben nog veel meer, en daarover gaat mijn eerste publicatie. Deze is onlangs verschenen. Daar ga ik nu wat over vertellen, zowel voor mijn fans als voor degenen die het boekje straks aanschaffen.

Dit is MoiRa, de illustratrice

Wat ik met woorden doe, doet zij met beelden.
'Voel jij je niet beledigd met die karikatuur?', vroeg ze.

'Nee', zei ik, 'je mag me best een beetje te kakken zetten'.

Nooit gedacht dat MoiRa dat letterlijk zou nemen...

Het boek begint op vrijdag 13 februari 2015.

‘Wat weet u van alcohol?’

Deze eenvoudige vraag op een examen schoot een levensgroot gat in de donderwolk van onvertelde verhalen, hoe mijn leven gelopen is... of had kunnen lopen.

'De wens'

Als ik tegen mezelf praat, of ik praat met een kabouter, ben ik dan niet een beetje gek?

'Brusselse wafels'

Soms zijn de middelen om het glas bij te vullen ontoereikend. Dan moet ik naarstig op zoek naar creatieve oplossingen.

Gelukkig zijn er rijke dames die zich graag laten verwennen in hun hotelkamer na afloop van een oersaai Europese vergadering in Brussel. Dat vereist de nodige verleidkunsten, wat de vergadering voor mij spelenderwijs interessant maakt. Als mijn vrouw het maar niet zou merken...

'De zingende zaag'

Toen mijn vorige werk nog leuk was, ging ik vrij vaak naar het buitenland. Ik vond dat inspirerend.

In Noorwegen val ik bij het haardvuur terug in de tijd, net zoals Roald Dahl, die rond 1980 zijn verfilmde verhalen presenteerde. Hij begon met vlammetjes, voordat je in de wereld van het verhaal belandde.

Ook nu droom ik weg in een winterse nacht, bij het gloeien en het stoeien van de kooltjes in het vuur. Ik ga 70 jaar terug in de tijd en ga met een groep muzikanten naar Spanje. Ik heb een zingende zaag bij me.

Nadat ik weer wakker ben en terug in deze tijd, komt er - heel toevallig - iemand binnen met een zingende zaag. en ik kan het liedje zo meezingen.

'Alle vijf op een rijtje'

Ze vragen mij wel eens of ik ze alle vijf op een rijtje heb. Ik zelf trouwens ook. Niet alleen omdat ik praat tegen mezelf, maar vooral omdat ik vaak anders ben.

Ik heb meerdere persoonlijkheden. Die zitten elkaar wel eens dwars. Als het een beetje tegen zit, haalt een van hen zijn vriendjes er bij, wat de zaak nog gecompliceerder maakt. Toch geeft dit fenomeen mij fantastische inzichten. Neem nou deze tuin. Ik lig heerlijk relaxed in een tuinstoel met een glas wijn en filosofer over de grootte van de tuin. Voor mij is de tuin het universum. Voor de andere 'mij' is het universum een tuin. Ook zie ik zowel de tuin als het universum als deel van mijn verbeelding, dan wel ben ik zelf de verbeelding van de tuin, of het universum.

'Mort subite'

Ik ben in een verstrooide bui van de trap gevallen, in coma geraakt en in het ziekenhuis beland.

Ik droomde nog van een computerspelletje dat net zo piepte als de hartbewaking, totdat die stopte.

Ik ben overleden. Is de dood het einde?

Ik kom bij Petrus en ik moet mij voor het hemelse gerecht verantwoorden. Ik had indertijd met twee vrouwen tegelijk gerommeld. Ik wist bij God niet dat ze daar zo zwaar aan zouden tillen. Nu mag ik praten als Brugmans om God te overtuigen van mijn goede voornemens, maar horen die niet tot het plaveisel van de weg naar de hel?

De heftige strijd tussen goed en kwaad blijft onbeslist. Ik kom ik uiteindelijk niet in de hemel, maar ook niet in de hel. Is er wellicht nog een andere mogelijkheid?

Geur als boter

*Zacht heet en nat
Vol met gevoel*

*Soms ruik jij wat naar paddenstoel
en anders misschien naar komijn
of naar bieslook, sesam en olijven
wellicht naar Franse kruiden (fijn)*

*Nu wil ik met mijn zeemeermin
't liefst zo de kruidenboter in*

LET OP:

Vanaf hier is deze presentatie niet geschikt voor onder de 18...

'De betonschaar'

Er zijn natuurlijk meer mensen die buiten hun huwelijk plezier zoeken, soms in een bordeel. Op zichzelf is dit voor mij natuurlijk geen excuus voor mijn slippertje uit het vorige verhaal. Maar, wat je daar ook van vindt, het is goed voor de belastingen. Als het allemaal netjes gebeurt, tenminste.

Nu ben ik op inspectie, namens de belastingdienst. Dat is een heel verantwoordelijke functie. Ik bedoel, je denkt toch niet dat ik voor mijn plezier een bordeel bezoek?

Binnengekomen raak ik eerst gecharmeerd van een gedicht dat bij de bar hangt.

Als ik ook de rest van het bedrijf wil zien, mag ik mee naar boven.

Ik verwacht een rondleiding, maar word tot mijn schrik in de boeien geslagen. Het ergste is, dat het brandalarm af gaat. Ik vrees dat mijn laatste uurtje geslagen heeft.

Dood gáán is vele malen erger dan dood zijn...

'Roddels'

Je zult wel begrijpen dat ik niet zo graag werkte bij de belastingdienst. Als het werk niet zo extreem was, zoals de laatste keer, dan was het wel oersaai.

Daarom gooi ik nu het roer om, en wil ik verslaggever worden bij de tabloid. Jawel, de roddelpers.

Bij mijn sollicitatie moet aan de leugendetector, en ik word helemaal doorgezaagd.

Tot mijn verrassing mag ik aan de slag om pikante dingen te schrijven over de groten der aarde. Ja, je ziet het goed. Angela Merkel en Vladimir Poetin.

In dit rijtje der 'groten' hoort eigenlijk ook de voormalige premier van Italië thuis. Ik ken echter de risico's. Ik noem dan ook niet zijn echte naam, maar houd het op 'Silvestro Bertolini'.

Dat is dan het volgende verhaal.

'De joker en het paard van Troje'

Dit is NIET Silvestro. In een bekende tekenfilm is 'Silvester' *toevallig* een kat, maar dit is de kat van Violetta, Silvestro's *vechtgenote*.

Zij houdt van katten omdat die eigenzinnig zijn.
Hij houdt van honden omdat die trouw zijn.
Hij heeft problemen met zijn vrouw, de pers, de vakbonden, linkse politici en journalisten. Dan mag ik wel oppassen.

Op enig moment is er in Italië een wedstrijd van een alternatieve pers 'de dag dat de premier gekloond wordt'.

Dit is mijn kans...

Is dat dan zo moeilijk?

Ik hoef alleen maar de machine te bedienen...

Kijk, daar komen de klonen.

Bertolini is *nota bene* zelf op het idee gekomen. Hij zag alleen de voordelen, vooral dat hij onopvallend naar een vriendinnetje weg kon glippen. Hij zag alleen niet hoe dit uiteindelijk zou aflopen. Hij had toch altijd alles onder controle?

Violetta... Ahhh, zo'n geweldige vrouw, daar was het mij nu net om te doen. Voor haar zou ik zelfs de hel willen riskeren.

'Getuigen'

Was Bertolini het toonbeeld van de opportunist die zich altijd penibele situaties weet te redden, dan heb ik veel van hem geleerd. En dan, op een kwade dag, word ik gepakt.

Die schilderijenroof was tot in de puntjes voorbereid, en mislukte alleen door een klein technisch mankement met de brandblusser. Ik had alleen geen vakbonden en linkse journalisten om hen de schuld te geven. Nu moet ik mij voor de strafrechter verantwoorden. Ik draai me er wel uit. Als jurist, journalist en fantast heb ik immers nooit anders gedaan.

Het probleem is alleen dat er getuigen zijn opgeroepen. O, wat was ik toch een ongelofelijke domme oetlul dat ik mijn kwek niet heb kunnen houden!

'De vloek van de bliksem'

In 1984 maakte ik de brand van de Yorkminster mee. Aan de vooravond van deze historische nacht mocht ik voor sluitingstijd de kerk niet meer. Ik vervloekte de man die mij tegen hield. Dit was niet zo netjes en al helemaal niet beleefd, maar ik had zo ontzettend mijn best gedaan om op tijd te komen. Ik was op tijd, en 'sorry' was helemaal geen sorry maar gewoon een botte 'nee'. Ik kan er nog boos om worden als ik er aan terug denk.

Toen kwam het fatale onweer en iedereen weet wat dat betekende. De dag erna kon niemand de Yorkminster binnen. Een rood-wit geblokt lint, overal brandweer, en er liep ook politie rond. Ik dacht even dat ik zelf in verzekerde bewaring zou worden genomen wegens brandstichting, maar het had zo geonweerd, dat geen enkele verdenking op mij zou vallen.

'Four roses'

Hier zit ik heerlijk relaxed aan de bar met Freek in het Mexicaanse restaurant 'Four roses' in Groningen.

Freek, mijn beste vriend, had de dag ervoor mijn vrouw, nu mijn ex, bij hem laten slapen. Zij was in overspannen toestand naar hem toe gegaan. Ik hoopte dat hij haar zou houden. Hij was nu bang dat ik boos op hem was, een komische situatie.

Ik krijg wel eens vragen wie die vrouwen nu zijn, mijn huidige echtgenote, mijn ex-vrouw, het scharreltje waar Petrus zo moeilijk over deed, en hoe het in elkaar zit. Dat doe ik in dit verhaal uit de doeken. Het was een unieke gelegenheid waar Erica, mijn ex, Julia, mijn toenmalige scharreltje en Karen, mijn huidige vrouw uit eten gingen met Freek, de vriend van mijn ex en Richard, de man die daarna haar vriend zou worden. Als dat maar goed af zou lopen...

‘De terugkeer van Jean Desmet’

Het laatste verhaal, voordat ik terug ga naar mijn examen, speelt zich zowel af in Amsterdam als in Rotterdam.

Ik ben zo naïef geweest om een weddenschap aan te gaan met de geest van een overledene. Goed, ik doe wel vaker domme dingen - dat is inmiddels genoegzaam bekend - maar deze actie spant de kroon.

Jean Desmet is overigens niet de minste geest. Hij heeft een collectie stomme films en historisch materiaal nagelaten. Dit is door Unesco in het werelderfgoed opgenomen, en wordt beheerd door Eye, het filmmuseum.

Achter de coulissen neemt Jean mij in vertrouwen, om mij vervolgens op te zetten om hem terug te laten keren naar deze wereld. Ik mocht zijn kleinzoon Maréchal manipuleren om in Jeans voetsporen te treden. Niet dat Maréchal dat met tegenzin deed, maar het ging verder dan hij ooit zou vermoeden. Heb ik hier magie gebruikt, zoals bij de vloek van de Yorkminster? Of had Jean als voormalig kermis-exploitant de perfecte illusie gerealiseerd?

Jean kon die weddenschap onmogelijk winnen. En tóch won hij. Ongelofelijk. Wie, zeg eens eerlijk, had gedacht dat in deze tijd een stomme film meerdere Oscars zou winnen? Goed, ik ben daar ook *ingetuind*.

'Na het examen'

Ik kom weer langs het beeld van de Jain bij de Universiteit van Antwerpen. Ik maak een diepe en dankbare buiging. Het examen zit er op. De Jain is een icoon voor mijzelf geworden. 'De waarheid', zoals de Jainisten geloven, vind je alleen door een vraagstuk van meerdere kanten te belichten. Daar zou de rechter in het verhaal 'Getuigen' nog veel aan kunnen hebben. Denk bijvoorbeeld aan een olifant en acht blinden die elkaar mogen vertellen hoe de olifant er uit ziet. Elk heeft een deel kunnen betasten, horen, ruiken, maar geen van hen weet hoe de hele olifant er uit ziet, totdat ze alle invalshoeken combineren. Zo sta ik ook in het leven.

Dan hoor ik dat de Jain tot mij gaat spreken.

Thuisgekomen neem ik een goed glas welverdiende twintig jaar oude single malt whisky. De geest is uit de fles.

Het boekje 'Vrijdag de 13^e – alcohol' kost EUR 17,25. Dit is inclusief btw en exclusief verzendkosten binnen Nederland en België.

Voor informatie: contact@fulness.eu

Voor bestellingen:

<https://www.boekscout.nl/shop2/boek.php?bid=5789>